

Det, der bestaar.

Bor Guds Ord bestaa evigelig
(Ez. 40, 8).

Paulus's første Prædiken.

Vi prædike Kristus som forsæt, for Jøder en Forærgelse og for de Hønninger en Daarsteb. Kor. 1, 28.

I.

Læs Ap. 8, 18, 18—25.

I det Aftnit, vi her begynder paa (18,13—43), møder vi Apostelen Paulus's første Prædiken eller i hvort Faldest den første Prædiken af Paulus, der er blevet os overlevet.

Paulus og de, som var med ham, rejste fra Paulus paa Den Aspern nordpaa til Tastianet, Vileasien.

De landede i Ven Perse, Landskabet Pamjilien; om Paulus og Barnabas prædicede her paa Gennemtrejsen, nævner Lucas ikke, men Kap. 14, 25 figer han, at de paa Tilbagerejnen talte Det i Perse.

Denne Gang fortælles der intet andet herira, end at Johannes (Markus) skiftes fra dem der og vendte tilbage til Jerusalem.

De sørige drog videre fra Perse til Antiochia i Pisidien, og her gif de ind i Synagogen (Jødernes Forhållingshus) paa Sabbathagen og satte sig; ingen Anmæltede, men de viser Agtelse for Guds Folks Helligdom og Helligdag. Sikkert et godt Blik til Missionærer, som vil vinde Indgang i en fremmed By.

Der blev i Synagogen efter Søndagen foretalt Aftnit af Loven og Profeterne, og da dette er set, sender Synagogforstanderne Bud hen til de fremmede og lader sige: "A Mand, Prædik, hvis I noget Formaningssord til Folket, da siger frem!"

Synagogforstanderne maa have stillet, eller ogsaa de har saet at vide, at de fremmede var Læserne. Paulus bemærker, som det synes med Glæde, den han havde Anledning til at læse, og da dette er set, sender Synagogforstanderne Bud hen til de fremmede og lader sige: "A Mand, Prædik, hvis I noget Formaningssord til Folket, da siger frem!"

Synagogforstanderne maa have stillet, eller ogsaa de har saet at vide, at de fremmede var Læserne.

Paulus bemærker, som det synes med Glæde, den han havde Anledning til at læse, og da dette er set, sender Synagogforstanderne Bud hen til de fremmede og lader sige: "A Mand, Prædik, hvis I noget Formaningssord til Folket, da siger frem!"

Han begynder: "I israelitiske Mænd og I, som frygte Gud, hører til!" Men her den hølle Til-tale, rettet til Jøder og Profeter.

Efter tiltalene siger Paulus ja: "Dette Folks Israels Gud udvalgte vores Fædre og opføjede Folket i Udlændigheden i Egyptens Land og forte dem ud derfra med opførtet Arm."

Det er Guds Pris, her forudsættes; han udvalgte Abraham og de sørige Fædre — uden deres Fortjeneste, selv om han valgte stiftede og vildige Redslaver.

Og til samme Guds Pris opfjede han Folket — Israel, da det var blevet talrigt nok til at udgøre et selvstændigt Folk, i Udlændigheden i Egyptens Land.

Taraa gjorde Modstand mod at lade Israel fare; han plagede Israelerne paa grusom Maade for at holde dem i Abe, men Gud førte dem ud derfra med, hvad Apostelen falder en "opførtet Arm". Bisforstaar, hvad han mener, idet vi kender Historien om alle de Undre, som Gud gjorde ved Moses for dette Maals Øvnaelle.

Saa siger Apostelen videre: "Og omrent hørerstue Aar taalte han deres Færd i Ørkenen", — ogsaa Historien herom sender vi, bl. a. Tilbedelsen af Guldkatten. Ogsaa denne Fordragelighed tjener til Guds Pris.

Apostelen fortæller: "Og han udnyttede sin Folk i Kananaans Land og fordelte dennes Land ibland dem; ikke Moses' eller Joshua's Digtighed som Gætere priser Paulus, men deres Gud — han udnyttede de syv Folke, han fordelte denses Land iblandt Israels Børn.

Læserne, Synagogforstanderne beregnet, man fortæller, at de har en Mand for sig, som sender sit Folks Historie og fortæller at hedde dem.

Bidere fortæller Paulus: "Og derefter i omrent fire hundrede og halvtredsindstyve Aar gav han dem Dommerne indtil Profeten Samuel.

Gud vilde styrke sit Folk paa en anden Maale, end Hedenesfolke ne omringte det stredes; han vilde selv være deres Konge, repræsenteret gennem Hovedstadsstæmmebet, og han i Roskilde oboede han dem Fædre — Dommerne.

Men de langt øster en sonlig Børne fæste, en Konge, som Gud-

ningefolkene haorde. Gud saa dem og gav dem Saul, Kjæ's Søn, en Mand af Benjamins Stammme til Konge i syretten Aar.

Hvor fint Paulus saa i Tavshed gaar forbi Sauls vider Historie, idet han blot siger om ham: "Og da han (Gud) harde taget ham bort."

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie, og selv da han var falsten døbt, var han ærlig nok til ikke alene at erkende, men ogsaa bekende sin Synd.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Vi legger ogsaa Mærke til, at Paulus kalder Jesuus en Frelser, hvad Dommerne jo havde været over paa sin Bis, og hvad David i fremtrædende Grad havde været over Folkeselv.

Saa minder Paulus om Døben Johannes's Omvendelses-Prædiken og Daab for hele Israels Folk, og hvorledes han borviste fra sig selv til den, der kom efter ham, hvis ikke han var værdig til at løse."

Maafe det om "Omvendelses-forsæt Israels Folk" skurrede i deres øren, men de tager derimod. Johannes var jo deres sidste værdige og mangtige Profet.

Men hvor Paulus dog har givet sin Prædiken for sit Folk i det fremmede en solid Underbøning, skiftet til at overbevise hans Læserne om, at den Frelser, han vil tale videre til dem om, er den sande, gudssende Messias.

Han begynder: "I israelitiske Mænd og I, som frygte Gud, hører til!" Men her den hølle Til-tale, rettet til Jøder og Profeter.

Efter tiltalene siger Paulus ja: "Dette Folks Israels Gud udvalgte vores Fædre og opføjede Folket i Udlændigheden i Egyptens Land og forte dem ud derfra med opførtet Arm."

Det er Guds Pris, her forudsættes; han udnyttede Abraham og de sørige Fædre — uden deres Fortjeneste, selv om han valgte stiftede og vildige Redslaver.

Og til samme Guds Pris opfjede han Folket — Israel, da det var blevet talrigt nok til at udgøre et selvstændigt Folk, i Udlændigheden i Egyptens Land.

Taraa gjorde Modstand mod at lade Israel fare; han plagede Israelerne paa grusom Maade for at holde dem i Abe, men Gud førte dem ud derfra med, hvad Apostelen falder en "opførtet Arm".

Bisforstaar, hvad han mener, idet vi kender Historien om alle de Undre, som Gud gjorde ved Moses for dette Maals Øvnaelle.

Saa siger Apostelen videre: "Og omrent hørerstue Aar taalte han deres Færd i Ørkenen", — ogsaa Historien herom sender vi, bl. a. Tilbedelsen af Guldkatten. Ogsaa denne Fordragelighed tjener til Guds Pris.

Apostelen fortæller: "Og han udnyttede sin Folk i Kananaans Land og fordelte dennes Land ibland dem; ikke Moses' eller Joshua's Digtighed som Gætere priser Paulus, men deres Gud — han udnyttede de syv Folke, han fordelte denses Land iblandt Israels Børn.

Læserne, Synagogforstanderne beregnet, man fortæller, at de har en Mand for sig, som sender sit Folks Historie og fortæller at hedde dem.

Bidere fortæller Paulus: "Og derefter i omrent fire hundrede og halvtredsindstyve Aar gav han dem Dommerne indtil Profeten Samuel.

Gud vilde styrke sit Folk paa en anden Maale, end Hedenesfolke ne omringte det stredes; han vilde selv være deres Konge, repræsenteret gennem Hovedstadsstæmmebet, og han i Roskilde oboede han dem Fædre — Dommerne.

Men de langt øster en sonlig Børne fæste, en Konge, som Gud-

saalte min Faders Tid var der not at spise. En stor, vel kultiverede Han leverede engher Ting i Overfladighed. Jeg hørte intet om sit Fordsjæl i de Dage. Problemerne, der indeholder Nutidens Mænd og svinder med anspændende, men tilfældende Vaner, var absolut usædende. Frugt og Vegetabilier hele Aaret rundt. Salter Kød og Djæl med lejlighedsvis et Stykke fristærke-resset i de varme Sommerdage. Det fristede Kød i Slagtemaaden varerede over næsten gennem hele Vinteren. Lidlig paa Foraaret sit vi roget Kød. Der var altid not af Brød, tilsvarende paa den gammeldags Maade med den hele Karne i Melet. Endvidere Maisbrød; Rugbrød; Boghvede Vandekager. Honning; hjemmelavede Molasie; Ahorn Syrup.

Paa min Faders Tid var der ikke at spise. En stor, vel kultiverede Han leverede engher Ting i Overfladighed. Jeg hørte intet om sit Fordsjæl i de Dage. Problemerne, der indeholder Nutidens Mænd og svinder med anspændende, men tilfældende Vaner, var absolut usædende. Frugt og Vegetabilier hele Aaret rundt. Salter Kød og Djæl med lejlighedsvis et Stykke fristærke-resset i de varme Sommerdage. Det fristede Kød i Slagtemaaden varerede over næsten gennem hele Vinteren. Lidlig paa Foraaret sit vi roget Kød. Der var altid not af Brød, tilsvarende paa den gammeldags Maade med den hele Karne i Melet. Endvidere Maisbrød; Rugbrød; Boghvede Vandekager. Honning; hjemmelavede Molasie; Ahorn Syrup.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege, at trods Synd og Faldest blev David aldri homolog, ærgerlig og egenrådig som Saul, men vebblede til alle godes Guds Billie.

Saa syder Paulus over hele Historien mellem David og Kristus og siger: "Af dennes Sød bragte Guds efter Folkeselv i Tyskland talte Det.

Det var Jesuus, han vilde komme til at tale til dem om, men han vilde give sin Prædiken et solid historisk Grundlag; og Mindet om David, den Konge, som Israels fremfor alle var stolt af, maatte appellerne til Læserne. De saa jo hen til den kommende Frelser som Davidshønen.

Saa oprette han dem David til Konge, — ja oprette ham, "Hyrdebreng," men om hvem han ogsaa selv vidneog sagde: "Jeg har fundet David, Gjæs Søn, en Mand efter mit Herte, som skal gøre al min Billie."

Vi skal ikke her gaa ind paa Davids Historie, men blot saa vege,